

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Vbi & quando hoc Sacramentum sit institutum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Lapis post baptismum in mortale, est necessarium, saltem in veros peccatum mortiferum. Patet hoc ex Concilio Tridentino sess. 14. can. 1. 6. 7. Et colligitur Ioani 20. vbi Dominus dedit Apostolis potestatem remittendi peccata per Sacramentum Penitentiae, & retinendi negata absolutione: ergo non potest quis à peccato post Baptismum commisso liberari, nisi per Sacerdotis absolutionem. Ratio est: quia nemo potest iustificari sine merito Passionis Christi: atqui hoc in noua lege non applicatur nobis, nisi per aliquod Sacramentum, seu symbolum externum, vel certe non sine eius voto: idque partim, vt facilius iustificaremur, partim vt beneficium nostrae redemptionis in peccatorum expiatione expressius agnosceremus & testaremur.

Quando, & quale votum sciat.

Dixi, vel non sine eius voto: Quia Sacramentum seipsa adhibitum non semper est necessarium ad iustificationem: sed tunc duntaxat, quando adest copia confessoris, & praeceptum vtget: alijs temporibus votum sufficit, & quidem implicitum inclusum in contritione. Sicut enim contritio includit propositum seruandi omnia mandata, ita etiam includit propositum vtendi illis praesidijs, quae Dominus ad delendum peccata instituit. Explicitem autem votum non est absolute necessarium. Et ratio est: quia vera contritio per se sufficiens est absque alio actu ad hominem iustificandum, sicut sufficiens erat in lege naturae & veteri: nam per Sacramentorum institutionem nihil est eius virtuti detractum: quare non requirit aliquem actum sibi coniunctum, qui iure naturae non est necessarius. Confirmatur: quia hoc expressum propositum confitendi non iustificat: solum enim requiritur propter opus externum iustificans: ergo quando non est opportunitas operis externi, non est hoc expressum propositum necessarium, sed ipsa contritio iustificat. Supposita tamen huius Sacramenti institutione, & diuino mandato de eius vsu, in contritione includitur votum seu propositum huius Sacramenti, sicut & aliorum praeceptorum seruandorum; quod propositum sic inclusum sufficit, sicut supra de Baptismo dictum est.

ARTICVLVS VI. & VII.

Vtrum Penitentia sit secunda tabula post naufragium? & Vtrum hoc Sacramentum fuerit conuenienter in lege noua institutum?

AD vtrumque respondetur Affirmatiue. De Sexto art. vide D. Thomam.

Quod autem Sacramentum hoc sit conuenienter in lege noua institutum: Probat per Primò, Ex parte Christi, qui instituit, qui est sapientissimus, vt pote Dei Sapia. Secundo, Ex parte nouae legis, & temporis gratiae: cuius remedia debebant esse & facilia, & certa, & copiosa utilitatis: tale autem remedium est hoc Sacramentum. Facile enim est confiteri sua peccata, nec possumus esse humano more certiores remissionis peccatorum, quam per hoc Sacramentum, quod ex opere operato sanctificat. Denique non potest non esse vtilissimum, in quo tot virtutum, vt fidei, spei, hu-

militatis, & penitentiae actus obeuntur, & dantur remedia contra futura peccata. Tertio ex parte Ecclesiae, in qua oportebat esse potestatem remittendi peccata ad meliorem eius gubernationem, & ne plerique in desperationem inciderent.

DVBIVM I.

Vbi, & quando hoc Sacramentum sit institutum?

Respondeo esse institutum Ioannis 20. v. 23. post resurrectionem; vbi Dominus insufflans ait, Accipite Spiritum sanctum: quorum remiseritis peccata, remittantur eis; quorum retinueritis, retenta sunt. Ita docet Concilium Tridentinum sess. 14. cap. 1. & can. 3. Ex alijs autem Scripturae locis non ita euidenter conuincitur: nam Matth. 16. v. 13. quando dicitur Petro, Et tibi dabo claves regni caelorum: & Matth. 18. v. 18. vbi omnibus Apostolis dicitur, Quaecumque ligaueritis super terram, erunt ligatae & in caelis &c. generatim quidem promittitur hoc Sacramentum, non tamen datur vel instituitur.

Institutum est Ioan. 20. post resurrectionem.

Nec obstat illud Matth. 4. v. 17. Penitentiam agite, appropinquauit enim regnum caelorum: & Lucae ultimo, Oportebat Christum pati, & resurgere a mortuis, praedicari in nomine eius penitentiam in omnes gentes: non enim est ibi sermo de Sacramento Penitentiae, sed de actu virtutis Penitentiae, qui omni tempore fuit necessarius ad remissionem peccati: nam est iuris naturalis, vt inquit D. Thomas; vel potius, iuris supernaturalis, quod tamen ordini gratiae est conaturale, sicut praeceptum fidei, spei, & Charitatis.

Aquis penitentiae fuit semper necessarius ad salutem.

Verum, Quia hic actus penitentiae in nobis erat imperfectus, & raro tantus, quantum esse debebat, vnde pauci à peccato liberati fuissent, Christus qui in noua lege venerat omnia perficere, assumpsit illum in materia Sacramenti, superaddens illi vim Sacramentalem, & verbum absolutionis, quo facilius certius & copiosius sanctificaremur.

Elenctus nunc est in sacramento.

DVBIVM II.

Vtrum ratio naturalis dicat sine ulla reuelatione, dolorem peccati esse necessarium, & huius doloris esse aliqua edenda signa?

CAietanus affirmat, ratione naturali non cognosci, de peccato praeterito esse dolendum, aut hunc dolorem esse peccati remedium, & valere ad reconciliationem. Similiter existimat, non cognosci, exterius aliquod signum doloris esse prodendum, nisi ob peccatum publicum.

29

Sed proferretur contrarium est longe probabilius. Ac Primò, cognosci ratione naturali, dolendum esse de peccato, patet: Quia naturaliter cognoscimus peccatum esse malum contra dictamen recte rationis, atque adeo contra proprium bonum hominis, quod est honestum: ergo esse de eo dolendum. Item naturaliter possumus cognoscere, Deum offendi peccatis: tum quia sunt contra legem rationis, cuius ipsum cognoscimus esse auctorem: tum quia ethnici id cognouerunt, vt patet ex Gorgia Platonis lib. 4. de Republ. Vnde nulla gens est tam barbara, quae iram Deorum placare non nitatur. Secundo, dolorem & vindictam esse remedium

Verior opinio affirmat contra Caietanum.